

Indkomstskatten, men ogsaa de communale Eigninger, ja selve de private Huusholdninger have Godt deraf.

Sonne: Jeg kan dog ikke Andet end med et Par Ord anbefale Underændringsforslaget under Nr. 18, som jeg har været med at stille. Jeg gaaer ud fra en ganske anden Forudsætning end den sidste ærede Taler. Mig forekommer det nemlig, at man ligesaa vel ved Statskatter som ved de communale Skatter bør stræbe efter at ramme Enhver ligelig, saa godt som man formaaer. Men, naar dette er Tilfældet, saa bør man ogsaa give dem, der rammes uforholdsmæssig ved Anvendelsen af den almindelige Regel, Lethed til at faae en Nedsættelse, naar deres huuslige Forhold tale derfor. Naar vi nu først komme, saa vidt, at Selvangivelse er noget Almindeligt, og at det er gaaet op for Alle, at de maae gjøre Selvangivelse for at faae en saadan Nedsættelse, saa er det en anden Sag; men saa langt ere vi aldeles ikke komne endnu. Der gives Mange, som leve under saadanne Forhold, at de slet ikke kunne komme til at tænke paa, at Selvangivelse er nødvendig, for at der skal tages Hensyn til deres huuslige Forhold, og det vil dog være ubilligt at nægte disse Lethed til at kunne faae Nedsættelse, naar de andrage derpaa; det maa steds erindres, at Ingen dog faaer nogen Nedsættelse, naar han ikke andrager derpaa. — Hvad der efter min Mening bedst vil fremme Selvangivelse, er derimod Forslaget under Nr. 12, som jeg antager vil blive vedtaget, nemlig om at udsende Schemata til hver enkelt Skatteyder. Naar disse Schemata blive godt udfærdigede, saaledes at de f. Ex., omtrent som det var foreslaaet i 1852, opstille visse bestemte Spørgsmaal, som skulle besvares, da vil man efterhaanden komme til Selvangivelse. Den Slags Løffen dertil, som skal ligge i, at Selvangivelse skal være en Betingelse for at faae Nedsættelse, tror jeg derimod virkelig har meget Lidt at betyde.

Brinck-Seidelin: Jeg vil blot sige, at jeg dog heller ikke tror, at de omtalte Schemata ville fremkalde nogen stor Tilbø-

lighed til Selvangivelse. Hvad der derimod i Fremtiden vil fremkalde Selvangivelse, det er, at Skattecommissionerne ville gjøre deres Pligt. Naar disse alvorlig søge at fremdrage Indtægten, da ville de Skattepligtige overfor denne Bestræbelse i Fremtiden selv komme med Selvangivelse, fordi det er overordentlig vanskeligt for en Skattecommission, naar der foreligger Selvangivelse, da at sige, at den Skattepligtige har havt en større Indtægt end den, han selv har angivet.

Da ikke Flere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen om 3die og sidste Affnit, og man gik til Afstemning.

§§ 8, 9 og 10 (see Tillæg A, Sp. 2519—22) med de i §§ 9 og 10 af Ændringer til § 1 følgende Forandringer betragtedes som vedtagne uden Afstemning.

1) Ændringsforslag af Udvalget under Nr. 9 til § 11:

„Over enkelt Commune forfatter“ forandres til: „I Kjøbenhavn, i Kjøbstæderne og de i § 6 Lit. f. nævnte Communer forfatter Eigningscommissionen, hvor en saadan findes“, og tilføies i Slutningen af første Stykke: „I de øvrige Communer forfattes Listen af disses Bestyrelse. Hvor et Landdistrict, som ikke har et eget Sogneraad, er forenet med en Kjøbstad, tiltrædes dennes Eigningscommission af et blandt Districtets Behovere, af Amtsraadet valgt Medlem.“

vedtoges eenstemmig med 43 Stemmer.

2) Ændringsforslag af Samme under Nr. 10 til § 11:

I 5te Stykke, efter „Personer“, indstyttes: „som ere flyttede til Kommunen efter sidste Skatteligning, eller“.

vedtoges eenstemmig med 44 Stemmer.

3) Lovforslagets § 11, der med de vedtagne Ændringer var saalydende:

I Kjøbenhavn, i Kjøbstæderne og de i § 6 Lit. f. nævnte Communer forfatter Eigningscommissionen, hvor en saadan findes, inden den Dag, paa hvilken Skatteligningen ind-